33 Jol cuen despotx ~~a Sobre ordres, les~~ ~~instruccions necessàries~~. (cada dia al cent)
Hem de parlar clarament. La prudència de ca-
pità és molt complicada a ~~vegades~~ les ells,
en (Va somriure, amb aquella rialleta caigud-
da les dents superiors, ~~emmarcades~~ per ennua-
cada per la barba de fleix ten.
— Adeusiau! — digué Pere. S'acomiadà ~~amb la~~, sens
aclevar. se el capell, ni mudrir el front, ni la
testa, amb un (~~mesquí~~ menyspreu) pristint del ~~seu~~ po-
dero i simmens senyor Müller.
El director ~~havia~~ havia mai palplantat
al pein malelx de la ~~estada~~-passera. Segui
Warheim amb un esguard estupefacte, Pero no
estava avesat a perdre. En un segon, l'expressió
del seu rostre canvià, ~~de~~ l'enveraument passà
a l'amenassa, de l'amenasse a l'ire, de l'ire

34

— a la satisfacció absoluta.

Ell sabrà perfectament, que havia enganyat a Warren ~~Ne~~ No a fi de contractar un autèntic capità d'altura que ve amb la pretensió legítima de menar un veritable vaixell i després lliurar-lo a una colla soleta, ~~de la qual Warren no coneixia ningú~~ alrotinada el pitjor, ja malgrat la certitud de vèncer Miller conservà una certa superioritat ~~al fons de tot~~.

El seu capità no semblava un home com els altres.

x

x

x

Els estaven molts nerviosos, segur pressentint el moment, i els pocs roquetaires somniadors i poques nenes que restàven en el món, no sabien el rei d'un apassionat temps (pensà ell) i el pes a jutjar, probable, d'un fracàs definitiu.

Aquell forasté a la Bastilla era visiblement francès, de Pera, capficat més a no adonar-se

X Allà seiana tenia en record les seves primeres topades amb el omnipotent Miller. Warren li hauria pregat respectuosament que li deixés capitanejar una nau de més importància que el Bora-Bora. Els seus tutors i la seva nacionalitat el posaven en condicions preferents. Podia comandar un

X Tot aquest tros ho he canviat per complet i ara és una mena de resum.

44 la millor unitat de la flota comercial de la C. A. G. O. el "Haway" vapor de vint-cents tones que feia el trajecte entre Papeete i San Francisco, de Califòrnia, Warhem s'havia refugiat en aquesta esperança com a darrer recurs, malgrat que el "Haway" no fos, ni de molt, el vaixell que li convindria pels seus negocis. Miller li respongué rapidament amb una negativa. Tenia els seus reals i els hi posà! "El fill capità del "Haway" comptava amb dotze homes de servei a la companyia". "Cert que era un embolic inguarible, (Pere n'havia estat assabentat,) i que s'imaginava que, per no s'pot ésser desconsiderat amb un dependent, fill fidel.

Aleshores, Pere, sabedor del capitanejar del "Normandia" que navegava sota els ordres d'un mestre mal format, fill natural d'un dels armadors

de la companyia. Miller, escandalitzat, s'associà" Abans que Tetua deixi el comandament del pailebot, dimitiexo del meu càrrec".

Restaven les goletes "Betania" "Marta" i "Hubaine" i les balandres "Mohana" i "De Vero", pero aquestes naus eren de menys importancia que el "Boro-Boro" segons Miller

Leavers, Pere, un poc desesperat, féu protesta mesuradament. Digué que no comprenia que el Miller canviés i degenerats, i que a un home amb tal experiencia se li confiés el comandament d'un esclop. Miller, molt ofès, li respongué que la companyia no solicitava mariners de merinos ni empleats consentia a emplear-los quan algú d'importancia ho demanava.

Pere comprengué. Fre exactament el seu cas. La seva derrota política i financera, les ànimes culpables, a cua dé. La seva anima somniadora eren els escriptors, que parlen meravellosos d'illes paradisíaques i d'edens

40

i cap 6as, de paradis decanis -
Aeolà el cas. S. incorsegì la clemença.
mitor, amyne amulale. omnia, el proposa
anular el contracte. Pero Warhem no tenia cabas
per a Fornar, ~~La congaccia~~

I Miller triumfà una volta cea,
"aquest altero's morta, des clargs si llenis,
la mirada ommiadora, acalarà cantam.
les meves ordres, la meva moral",
pensà... sinó anyuera, satisfet ~~aquest~~ cella
Glòria.

x

x

x

47

~~La calma del mar, i la indiferència de la tripulació deixaven a Warren el temps de recordar una a una les penoses~~

La primera vegada que Warren havia volgut dirigir de cap a la "Bora-Bora" fou un fracàs dels més punyents pel mariner; malgrat el fàstic que sentia per la vella pilota, tornà amb pas fort i decidit. Un dels dies abans de fer-se a la mar, s'hi posà decidit a examinar el motor, les veles, l'arbre i l'arboradura, la carena i l'estiba, parlar amb la tripulació, tractar de conèixer i humanitzar, si era possible, aquells grapats de mestissos indígenes, analfabets, embrutits, semi-conscients,

48

no trobà ningú a dins. Recordà el nom de sobre-
carrer,

- Faram! - cridà.

Res no es bellugava ni dins, ni fora del cotxe.
Warhem augmentà la força del el volum de
la veu:

- Faram! ... Faram! ...

Anava recorrent ràpidament la platja, saltant a
prop d'adults a baix.

En el capdavall del sobre carrer, trobà un home
dormit. Vejé llarga cabellera negre, llisenta i esbu-
llada que reposava sobre el blanc brut del
d'coixí; un ex llargament vestit d'una
samarreta de (tricot punt) i d'un pantalón de dril
Els peus descalços mostraven unes plantes
tant negres, ni endurits i cobertes d'indefinibles restes

" Mi un clau s'hi emfonsaria " pensà Warhem.

— Apa! Apa! gandul — cridà ~~tot esgarrant~~ esgarrant a dalt del dormitori. Però se n'oparta sobtadament car els efluvis del jàc no eren gens agradables.

Afata, s'havia despertat, Se li veia esguard ~~de~~ brillós s'clavà en el blanc. Restà impressionat fins les fibres més endins ~~de~~ del seu ésser. Aquell home era imponent. No pas que el gest fos digne de Pere ni li fos sens possible autoritat, però coses pels marinets, ans hi s'afecta la netedat, i l'elegancia tan nova del frater. Aquell vestir impecable de sedalí nou, i aquella manera superior d'agafar el cigarret entre el polsset

50 i l'index!

- Sé el meu capità - digué Warleem que seguia
e- gut·desa de presentar-se, fa a qui fa.
L'altre no es donà no hi va entenent, s'incorporà,
s gratà el cap,
— Tu guiats? - seguí Pere -
- Mata, senyor, ~~un~~ Ajudant del Bru-Bru.
- Que fas a bord?
- El que es presenta . . .
- ~~Ara que hi no m'entenis. "Ara" que haviès~~
de fer?" ~~en aquest moment~~ "
- Ah! - digué l'altre després d'acarar-
se? - Vigilar!
molt bé!
- Certi vigilen al Pacífic?

54 - Ajeu no hi han clerds senyor!

Llavors Pere s'adonà que el'home sen interrogat tenia els ulls obliques ; la pell grogsa.
Aixó Aquest detalle detura el l'empenta que duia de xemoneja al mar tripulant, A Franca ~~del~~ del "Saigon" li hauria imposat 15 dies d'arrest, pero a Oceania !.... Impressionat per la fesomia destinà d'asiatic passat per aigua que veia al seu davant es capita S'ho deixa i corre

- Com dius que et anomenes ?

- Afata.

- Afata : Es xinès ?

- Vaig neixer dalla vall de la Fataua, sempre he men pare era xinès, Comencà la

~~59~~ Feria

~~Setembre 1936~~

La meva mare cuara vi, Ss tal·liava.

// ~~A Sitges~~ Platja mateixos — pens Warren — ~~no en sortiem~~! Bastigués. ~~Em~~

~~Un moment~~ ~~L'arreglant-se de pressa i corrent~~ ~~de casa~~ Digué el meu germà gran que avisés a tots els homes de la tripulació. Jo vaig veure cara 'ls a tots un rat abans de la partida ~~tots plegats~~, ~~no~~ ~~veig~~. L'altre no respongué: ~~pensí~~ ~~En~~ La seva fou primera una expressió d'astorament i de sorpresa.

- no sabria on trobar 'ls a Calella.

Per - encara ~~no~~ ~~pens~~ pot escàpic - abandonar ~~el~~ Bora-Bora impaient ~~impaciència~~. Cerquà un telèfon. Demanà a la central que el posés en comunicació amb ~~el temps Militar~~ (~~A Pagueta els telèfons~~ la C. C. G. O.

- A qui vols parlar? - digué una veu aguda i femenina de la central ~~estacat~~.

53 Warhem arrava a contestar que no m'hauria de fer res, Juan pero recordà en aquell delicis país, ~~res del meu~~ ~~A91~~ ~~forcen~~ ~~una~~ ~~avia~~ ~~de~~ ~~famicis~~ ~~famicia~~. Però ~~en~~ el temps que ~~pensa~~ perdé la seva reflexionant fou prou per a que ~~el accent aquella~~ ~~fantasia~~ d'accent pintoresc insistís repetís.

-. Vols en Miller, o ~~els~~ en Quersones o la Senyeta Marta?

- In miller, si us plau!

- Per servir-te, estimat - fen la fantàstica Telefonista. Pare

Encara no m'havia engolit aquell estimat, quan ~~el~~ un melodia de l'orfeó directiu sonà a la seva oïda -

- Hello', Hello! Verdaguer! Dien!

Pare exposà el seu desig de veure els homes de ord., protesta de la incapacitat

54 – d'Astolà.

Muller, molt ironic, ci prega que s calleguí, – Astolà te rés – efegí – ni dar no hi han cadires, ni a vos cal reunir els marmiers. Fots silenci deuen i ell farà. No mos cal que es presenten a bon d dia de la marxa. Jo aneré abans i us daré instruccions

Warthem, (mouvement des sourcils) stationné à Lebon

"Se ven capsita" que no ho – d'immiscir-se

a fer de bon, on se's mist ?

* * *

apoy. Pugeix en cel, cuina a l'antiga prenen de Muller. Warthem sospira respirar, malgrat la humitat que sufria, en sentir-se ignorat. Calder, en la nau veia deien que cantaven. Després que la Bru Bru amaga

55/ havia pres el nom de Francisco Lagrosa,
que ningu e bad no el havia adressat la
paraula.

Les nuves, s'eren fixat com de plom, en
damunt de 'Porto' mon; el cel tenia una vaga
claror lletosa, el mar semblava de metall,
que unes fondes, ; llargues onades, d'aspecte
de forgoreeue ~.

Warsaw calendes - com nova ajornada,
quan ve la veu d'un tripulant: Gibraltar signalat
Capitá, el vapor un espera;
Se marxà ~~de~~ respondre joulainement. ~~Per~~ vers allà a la
proporsa de la vella Coleta.

Cual llamia? de pelros; es trencava, damunt
les estrelles, ~~brillant~~ una clara ~~brillant~~ groga

[illegible] Clo Cleza. Les ombres des hommes, je assentes
el volt de la taula, es desplacaven per on fos, i
per les parets de quatrat d'ofici? amb una
entrada impressionant. Les robes bruns, [illegible] cansats
dels mariners, ads s'illuminaven, ads romanien
a l'ombra.

Una cansola fumejava. Fora veig' en un rapit
rentll, que era cara de si cago amb sabor de
tomate.

Anaba a seure maquinalment, en el lloc
buit, quan s'adonà [illegible] d'un nou personatge.
Recolzat vagarosament hauen vist aquest home
en qui la conclusió de la sortida. Warhem
estava tan adequat de la incertesa del seu
destí que hauria pressentit, i del desenyat

57 ni aquest no s'hagués posat de cap peu.
Llavors ~~vaig~~ llegí en els seus clars, que l'home duia un hàbit de missioner.
↑ Es presentà sota el nom d'un dels col·laboradors de mon Pare.
- Jo sóc el cap de la missió catòlica de Palissena.
- El capità Per Walhen - respongué Salvarmi amb un lleuger accent suec - després d'haver donat la mà:
Benvingut-vos monsenyor!
Ho feren així.
~~El capità després de l'hotel~~
El capità, passà la canya al clergue. Aquest refusà.
- Us prego que us serviu capità.
- De bon manera, emmenem

Arxiu Nacional de Catalunya

58 Els matiners homes de bot pescaven cada dia, cada dia, d'estiu a hivern. Es semblaven als d'aquells esbargiments pescadors dels rius de Paperete,

Pere

- Ignasi - digué el capità - que dugessim Pflora de navegar amb l'Hortensia de Cadaqués un passeig de mar. Maria Rosa per aquella diada.

El missatge també deia: «Bon viatge».

- Està - digué Ignasi. Tots tres sabien que els calia sortir aviat per no perdre la marea.

Pere i Ignasi es van acomiadar amb una encaixada.

— Ho sento, monsenyor, però aquest matí es presenta difícil per sortir a pescar.

59

– Ah !... Digué, Déu? Barcia el bon ermità? Sospiten que ens envoia alguna nova de pirates? – S'ho sabrem aviat – digué el capità per consolar-la. Ho encomanaria per les pobres religioses que duem a bord.

* – Duem religioses a bord? – exclamà el capità esverat.

– No ho sabien? – feu el Bisbe amb estranyesa.

Els mariners, rient, feren un esclat.

Warthon arrugà l'entrecella. Els homes parlaven massa – pensà – massa poc, ecsament, com ha estat així?

Un per l'un, un per l'altre, el Bisbe no pogué dels seus callats fer-se'n assabentat.

Els cambres del castell de proa, aquells malcriats que vingueren de les illes carregats de cotna pudent, estigueren en quatre mesos.

P: La mare superiora i tres germanes, de la Futura missió de Arahuan a ~~fundar una missió~~. El bisbe anava a acompanyar-los, després a Fornaki a Papuete, la seva residència habitual, Malauradament, una de les germanes es marejava i una altra, la mes jove, acabava d'arribar d'Europa i aquest viatge la impressionava (i exp-ho), tenia una crisi de basca degut als cadàvers, per aquest motiu (entenem bé hauria dificultat navegant al damunt, als mateixos primers dies.

Però s'ho plegaran! Evidentment Warren, allò és vergonyós. Fer-se sortir mareigs un cicle així, clar, i en condicions tan pèssimes, és suficient per a desgavellar una salut de ferro. (Al menys que respiri d'una altra manera?)

61 planys aquesta monja melella i aquesta
vida festa...

I bé be aguarde Warhen ho mi cansant,
fins els nous arribats colonials fessin aquell aire,
finalment
festa entendrien-se per les dones. Ignoraven
la meva festa gloriosa i resistent es lacen
fets aquests religiosos de la cerimonia.

Mossen Huc (així es nomia el Regent Missioner) s'hauria
jugat un sol de Bistky que la mare Anastassia
resistia millor un temporal que no pas el
mateix capità. Aviat hagué d'advertir-se. Encara
no volgué que mig passés aquí-
per es (dues) començà de contar
un altre tema
anecdota, que feien posar pell de gallina
Semblava que ho fes apposta per a espantar

62

aquell elegant cavaller, dels ulls blaus i el
vestit clapejadet. Eren detalls de
de
leprosia, de sífilis, de tuberculosis, com amb
detalls de cuirassa d'acer? de cabell inesmorable, amb detalls de
(amb) (supersticions, paganes amb
vistes de palaces comicals.

Warthon acabà, tranquilament una cigarreta
darrera amb una altra, com per allargar una
conte d'Edgard Poe. Els seu esguard transparent es
horitzons cellà, com si evaporés
amb tot el seu gran'ora horror.

Però els seus clars preien no es des
plegaven. Després d'uns instants, digué
pol·lacament:

- Perdoneu monsenyor -- es cert

64

Negre nit:
El Pacífic ~~navegava~~ el Bor. Bor. dormia
El Pacífic ~~dormia~~ (endreçat) ~~dormia~~ fondo i
~~dormia~~ lents, vinguts de mitges llunyanies,

Ni una arruga de vent, ~~i tot amb tot~~
~~tolcada d'infinit infinit, per remotíssim~~
aquella mar clavada d'infinit a l'infinit.
Que obeïen, ~~a dit~~ ~~dotzena~~ a cent remotíssim temporal
~~descompost~~ possiblement dels Patagònia. Possiblement de
Tasmània o d'Austràlia,
Warhem, que no coneixia el Pacífic, esgua-
dà atentament el cel i el mar. Cercà somnis,
un núvol enllà d'enllà de la immensa
volta, prodigiosament estelada. ~~Ho havia~~
Tots s'orea Jo!

63

de cabrite. ... i de granegar per
l'escotilla de popa, subtil i imprescindible.
assarat d'ho de sentir vinagre.
(amb el cos groixadís, i l'esperit rispendrobat

× × ×

65

Per sobre de popa veié una silueta negra
i delitzada d'una dona, emfumada.

S'alarmà el timoner,

— Senyor - que es aquella allà.

— Makatea.

— Mora, ...

Warthem ~~duia~~ apenas una cigarreta al seyan. Era el mateix home de qui ens havien advertit. En realitat, en capità arix era el que celebrava al Brasil. Pero l'havia vist dirigint la maniobra de sortida, sobri, de paraules, de gest, però tan precis, seguint que pareixia com la mar, sota el seu comandament, hagués consciencia propia, personalitat definida.

Pero aquest home, ~~amagat~~

Warthem hauria volgut parlar amb ell, li hauria conversa.

~~a cet~~ ~~subject~~. Però ~~Adolfo~~ de Li pare que
Però
si moneja ma, comencen a ~~cet~~ subject. ~~El~~ ~~nos~~ ~~nos~~
~~negots, fins de polinesi~~, Esentanen a cuar mi mes
sament. Bo no escapan as seus ulls negos ni
fins de polinesi

Però en presència de l'home misteriós
prop ben, al'amplià d'un estrany fregoni. ~~El~~ ~~el~~ El seu
instint es malfiava d'europeus. Jo era, aquella
comandancia en soleta. Però, no ignorava ne dels
bufonjois dels Lemyr Uuiles, ~~el~~ ~~nos~~ Tot, no
Secundant-los ni mica, Judjant a Warthem bona
digne collaborador del botsant, "~~des del moment que~~
~~en~~ ~~soleta~~ ~~no ha de~~ ~~acompanyar~~ ~~capitá~~ ....." Hpuell
~~home, negres~~ Però, ~~no~~ ~~perdé~~ ~~dos~~ ~~cap~~ bona idea,
~~arriscant-se~~ "Ha ~~poca~~ ~~vergonya~~ a explotar es
pobres polinesis"...

67

Warthem, com s'elegis el seu amant del seu
d'ins amb aquell seu comediment, tan impressio-
nant.

- Escolta Nerii.... o jo m'enganyo de cap a cap o
tu és el cínic home (cautious) més fingit de tot....

El Nerii esperà una petita pausa a un mot
en resposta al seu elogi
però res no mostra- ans el contrari, s'hagués dit.
Digué:

- Nancys en cura
- Perdut com estic, en cap cas desconsolat-
ritat d'homes sospitosos. Tu pots ajudar-me.

L'altre escarnit, respongué (i la seva veu feu bai-
xi ronca.

- Que vols de mi?

- Res ss, sinó la teva amistat.

Les claus s'clavaren entre els dents Nerii-
Pacífic és cargolés al voltant del Bon Nom, en es-
cumalls, sorollosos.

Warheur e decidí è essir clar.

– Respon franament Derrí. Jo sogs quin paper hai de representar en aquesta famosa companyia.

El polinesi era un ésser senzill, sense malícia ni trucs, ~~no ficardi~~ però é amant amorós. Vo-mic dll capità en pronunciar "famosa companyia" é fen pitar el cap devers l'europeu.

Endevedes. La nit era mes fosca, i l'home no podia copsar l'esguard dels blancs, pero sabent ~~en cada~~ cara que projectava el fanal polar damunt el seu (era) cos, un perfil noble, un front cabat, nas, una cabellera ondejant, entengué.

– Quin paper!... es deci-si a respondre – pero que el de secundar el senyor Muller en es

69 negoci... Ell ha de manar a Palma, ~~Eloi~~ [illegible] important i de responsabilitat. Li caldrà agents pels arxipèlags. Els grans negocis es fan ~~aquí~~ allà, com ens ho ~~ha~~ ~~fet~~ ~~mida~~ capital: ell serà un ~~ca~~ ~~pi~~ ~~tal~~ ~~a~~ ~~ma~~ ~~ri~~ ~~ner~~ ~~de~~ ~~ri~~ ~~-~~ ~~ne~~ ~~que~~ ~~un~~ ~~con~~ ~~tra~~ ~~ct~~ ~~ar~~ ~~ma~~ per comandar un vaixell.

(Berí escampà una riallada). Ja veus que això no és cert tu ets suficient per a ella.

- E..... murmurà el pobre Pere Antoni la Rotella de cos sé suficient, però un manqueu gaudi tots comercials.

70/ — Jo no seré mai capità, encara que en real·tat
en fari. Els cal la malícia d'un blanc
No creien que tot aquest cel de Deu de gaitabots
soldats i Holandès pugui posar-ix la companyi-
servirien de res, sense la astúcia i la intel·ligència inventiva
nià d'un bon capità? Creien de bona
fé que amb bon fletet pots a dur missioners
d'una illa a l'altre (algun home correguent
de cop, de vaixell? Veuri calla amb
un nuvi amor, estany.
Pere no gosava demanar mes preguntes
malgrat tot, encara ara cercava ocasió en
el seyor. No, l'havia apreciat. Aquell
pare i seu amic, jueu.
— En que et penses que haurem de fer?

71 Què us ha dit el senyor Miller?

– Si em visc de pressa m'ha dit: "Estudieu les possibilitats"

– Les possibilitats? ... repetí, estranyat, no hi veia pas massa clar. Vol dir sorprendre a l'indígena, arribar-hi de sobte, prendre'li el producte dels seus conreus i collites, pagar-lo a preu de misèria, i si protesta l'ensenyem a respectar. Tant se val que un hi ha vainilla, arribi algú que en sàpiga més que un i ens la prengui davant dels ... embarcar abans. Per les terres sobre les quals s'amaga una font o que la posseeix ..... llegar o prendre una gerbera per la corona i l'home quan cal ..... Ha hagut el contrabandista ... veure pel·lícules per a blancs, veure aigua, colors i sorgir una

72 - amb el meu + elegant - - -